

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1951. december 1. szombat. A R A 4 U E J VIII. ÉVFOLYAM, 280. SZAM.

A terményosztás kollektív gazdaságaink erősödését jelenti

A mezőgazdasági munkák teljes bevégezésével, kollektív gazdaságainkban megkezdtek a munkáért járó termény szétosztását. Kolozsvár-tartomány kollektív gazdaságaiban már több helyen megtörtént, vagy az elkövetkezendő napokon lesz a terményosztás. A jövedelem szétosztása nemcsak a kollektívisták, hanem a kollektíván kívüli szegény- és középparasztok számára is rendkívül nagy esemény. Jó alkalom arra, hogy végkép meggyőződjenek a kérelkedők is, a kollektív gazdaságban történő terményelosztás igazságosságáról. Azok a kollektív tagok, akik egész éven át odaadással, kitartó szorgalommal dolgoztak, a jövedelemosztás alkalmával annyi gabonát és más terményt visznek haza, amennyit a mulásban soha nem kerestek egy év alatt. A terményt kollektív gazdaságainkban a szocialista javadalmazás szerint osztják. Ki mennyit dolgozott, olyan arányban részesedik.

A terményosztás alkalmával egyre több szegény- és középparaszt győződik meg arról, hogy olyan gazdag jövedelmet, mint amelyet a szorgalmas és jó munkások számára a kollektív gazdaságok biztosít, még a módos középparasztok sem tudnak elérni.

Bán János bonchidai középparasztunk két hektár földje volt. Emellett rendszerint dolgozott pénzért, vagy terményrészesedésért a kulákoknak. Bármennyit is kinlódott, 5 tagu családjával csak szűkösen tudta megkeresni a mindennapi kenyeret. Az „Augusztus 23” kollektív gazdaság megalakulása óta ötödmagával rendszeresen járt dolgozni. 981 munkanapot teljesített. Ezért 49 mázsa búzát, több mint 40 mázsa kukoricát, 587 kiló zabot, 10 mázsa 76 kiló árpát, 155 kiló rozst, 18 mázsa burgonyát, 43 mázsa szénát és még sok másféle terményt, valamint 17.780 lej kapott. Bán János terményrészesedését — figyelembe véve a szamosújvári meglehetősen alacsony piaci árakat — ha pénzértékre számítjuk, havi jövedelme 39.152 lej, egész évi keresete pedig a Bán-családnak 469.824 lej. Muntean Vasile 3 és fél hektáros egyéni gazdaságukkal Bonchidai középparaszt is kiszámította ezévi jövedelmét. Ő is 5 tagu családjával és egy írával egész éven át szüntelenül dolgozott. Évi tisztá jövedelme, ha a termelt gabonáját pénzértékké számítja, körülbelül 167.800 lej. Bán János és családja 39.152 lejes havi keresetével szemben Muntean Vasile családja havi jövedelme körülbelül 13.980 lej.

Ez csak egy példa a sok közül. Valamennyi kollektív gazdaságban nagymennyiségű terményt visznek haza azok a tagok, akik nem hallgattak a kulákokra s szíves-lelélekkel dolgoztak. A hidalmasi „Új Ut” kollektív gazdaság tagjai is szétosztották szorgalmas munkájuk gazdag gyümölcsét. Ardelean Mihály a mulásban 30 évig volt a hidalmasi földesurak és kulákok rabja. Amióta kollektívista, gondtalanul dolgozik. Családjával 808 munkanapot, azaz 46 mázsa 80 kiló búzát, 890 kiló rozst, s más jelentős

mennyiségű terményt, valamint pénzt vitt haza. Régen alig jutott máléra, most, ha úgy kívánja, mindennap kalácsot ehetik.

A kollektívisták jövedelmét jelentősen növelte a szovjet mezőgazdaság utmutatásainak, a szovjet kolhozparasztok munkamódszereinek, gyakorlati tapasztalatainak sikeres alkalmazása. A Dés-cíhegyi „Dózsa György” kollektív gazdaságban a búzát szovjet módszerrel keresztbe vetették. Az egyéni parasztok 16—18 mázsa hektáronkénti átlagtermésével szemben 23 mázsa hektáronkénti átlagtermést értek el. A választói „Vörös Lobogó” kollektív gazdaság traktorral szántott földjén a gondosan ápolta buza 2049 kilót termelt hektáronként. A jövedelem szétosztása után nem kétséges, hogy Választon senkinek sincs annyi gabonája, mint a szorgalmasan dolgozó kollektívistáknak.

Ezeket az eredményeket kollektív gazdaságaink csak Pártunk utmutatásait követve, az államtól kapott felbecsülhetetlen támogatással érhették el. A páratlanul álló sikerekhez nagyban hozzájárultak a gép- és traktorállomások is, azáltal hogy idejében és jó minőségű munkát végeztek, a kollektív gazdaságok földjein. Ezt megértve, legtöbb kollektív gazdaság igyekezett eleget tenni az állammal szembeni és a GTÁ munkájáért járó kötelezettségeknek.

A terményszétosztás előkészítésénél a kollektívisták nagy súlyt helyeztek az oszthatatlan alap gyarapítására is. Megértették azt, hogy további kimagasló eredményeket csak úgy érhetnek el, ha állandóan erősítik, gyarapítják közös gazdaságukat, jólétük és boldogságuk megerősítésének egyetlen útját. Az ördögösfüzesi kollektívisták nem osztották szét a zabtermést. A közgyűlésen úgy határoztak, hogy meghagyják abraktakarmánynak és ezen keresztül megerősítik igásállataikat. A bálványosváraljai kollektívisták mivel nincsenek a gazdaságban olyan öregek és nem voltak betegek sem, akik segítségre szorulnak, az erre a célra előirányzott 2 százalékos tartalékból állatot vásárolnak, valamint napköziotthon létesítenek, s így lehetővé teszik a gyermekek anyák számára, hogy teljes erejükkel bekapcsolódhassanak a közös munkába.

Az ezévi terményosztás nemcsak a szorgalmas kollektívisták emelkedő életszínvonalát, hanem a kollektív gazdaságok megerősödését is jelenti. Eppen ezért a néptanácsok feladata, hogy a pártvezeték vezetésével a kollektív gazdaságokkal szomszédos falvakban a dolgozó földművesek között végezzenek széleskörű felvilágosító munkát. Népszerűsíteni kell az eredményeket és arra kell ösztönözni a szegény- és középparasztokat, hogy minál többben látogassák meg a kollektív gazdaságokat, hogy személyesen győződjenek meg sikereikről.

Mindengyik kollektívista legyen agitátor, igyekezzék saját maga elmondani a dolgozó parasztoknak azt, hogy a kollektív gazdaság a bőség és jólét forrása. A békés, boldog jövő felé vezető út.

Üdvözlő táviratok az Albán Népköztársaság felszabadulásának 7. évfordulója alkalmából

OMER NISHANI ELVTÁRSNAK
AZ ALBÁN NÉPKÖZTÁRSASÁG NEMZETGYŰLÉSE ELNÖKSÉGE ELNÖKÉNEK
TIRÁNA

A dicsőséges Szovjet Hadseregnek a fasizmus felett aratott győzelme következtében országuk most ünnepi felszabadulásának 7-ik évfordulóját. Ebből az alkalomból őszinte jókívánságokat tolmácsolok a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnöki Tanácsának nevében és saját nevemben is.

Ujabb sikereket kívánok a testvéri albán népnek s Önnek személyesen azon a napfényes uton, amelyen az Albán Népköztársaság halad a virágzó szocialista haza megteremtéséért és a béke világarcvonalának megerősítéséért vívott harcban.

Prof. dr. I. C. PARHON
a Román Népköztársaság Nemzetgyűlése Elnöki Tanácsának elnöke.

ENVER HODZSA ELVTÁRSNAK
AZ ALBÁN NÉPKÖZTÁRSASÁG MINISZTERTANÁCSA ELNÖKÉNEK
TIRÁNA

A dicsőséges Szovjet Hadsereg győzelme következtében Albániának a fasiszta elnyomók igrája alóli felszabadulása 7 évfordulója alkalmából, a Román Népköztársaság kormányának nevében és a saját nevemben is őszinte jókívánságokat tolmácsolok Önnek és új sikereket kívánok a szocializmus építésében.

Dr. PETRU GROZA
a Román Népköztársaság minisztertanácsának elnöke.

A Tartományi Pártkonferencia tiszteletére

A mérnökök és technikusok is örömmel kapcsolódnak be a versenymozgalmakba

A Tartományi Pártkonferencia tiszteletére indult nagyszabású versenymozgalmakba a vállalatok és intézmények mérnökei és technikusai is örömmel kapcsolódnak be. Ezt bizonyítják azok a munkavállalások, amelyekről a Mérnökök és Technikusok Tudományos Egyesületének Kolozsvár tartományi fiókjá számolt be levelében.

„A Párt iránti határtalan szeretet és ragaszkodás jele az, hogy az üzemekben és vállalatokban működő MTTE-körök tagjai szinte kivétel nélkül bekapcsolódtak a Tartományi Pártkonferencia tiszteletére folyó versenyekbe” — kezdődik a levél. A továbbiakból kitűnik, hogy a kolozsvári „Ady” harisnyagyár MTTE-körének tagjai igéretet tettek arra, hogy néhány nap múlva felállítják az üzemben a MTTE-sarkot és módosítják a szimpla szálvetők kiterjesztésének eddigi formáját. Ugyancsak a munka megkönnyítése érdekében a mérnökök szakmai előadásokban

megismertetik az ifjúmunkásokkal a harisnyá szemképzésének lényegét.

A 7. számú kolozsvári nyomda ipari központ tudományos köre igéretet tett arra, hogy Csörgényi Margitnak, a könyvkötészetben igen jelentős takaréksági újítást rövidesen gyakorlatilag is alkalmazza. A Tartományi Faipari Tröszi MTTE-körének tagjai igyekeznek minden technikai kérdést megoldani annak érdekében, hogy egyesíthessék a nagybányai és bikszádi faipari üzemeket. A kolozsvári a. utj főmunka helyek mérnökei és technikusai a szinesfém-hulladék újrafeldolgozására és egy új burgonyai-zúróipari készítésére tettek igéretet. A Tartományi Bányai Vállalat MTTE-köre vállalja, hogy az egeresi bányaközi osztagban olyan újítást vezetnek be, amelynek segítségével 100 ezer lej értékű évi megtakarítás érhető el. A dohánygyár technikusai porszivőkészüléket készítenek és szerelnék fel a „Triumph II” márkájú gépre. A 3. számú gyógyszer-

gyár MTTE-köre december 2-ig megnyitja a vállalat keretében a technikai kabinetet és tudományos előadást szervez a „Népgazdaság tervszerűsítése és a tervfegyelem” címen. A tartományi villamosmérnökök és technikusai igyekeznek megadni minden segítséget ahhoz, hogy a munkások befejezzék az új 1000 amper erősségű készülék elkészítését, amellyel jelentős időmegtakarítás érhető el. Ezenkívül munkabiztonsági szempontból is jelentős az új szerkezet. Egyben igéretük, hogy a szinkronizáló készüléket is módosítják. A „Menajul” üzemben Erdélyi Károly, többszörösen kitüntetett élmunkás segítségével bevezetik a Vorosin-téle szovjet munkamódszert.

A fentiekhez hasonló munkavállalásokra tettek igéretet a kolozsvári „Varga Katalin” üzem, a „Technofrig” állami porcelángyár, „Armatura” üzemek, a Mechanikai Intézet, valamint a toái „Electroceramica” üzem MTTE-köreinek tagjai.

A Román Népköztársaság kormányának tiltakozó jegyzéke az Amerikai Egyesült Államok kormányához

A. Bunaciu, a RNK első külügyminiszterhelyettese 1951 november 28-án, szerdán fogadta J. Gantenbein urat, az Egyesült Államok bukaresti ideiglenes ügyvivőjét akik a következő szöveget jegyzékert nyújtotta át:

A RNK kormányának szükségesnek véli az Egyesült Államok kormányának kijelenteni a következőket: Az Egyesült Államok elnöke október 10-én „Az 1951. évi kölcsönös biztonság” elnevezésű törvényt írt alá amely szerint 100.000.000 dollár irányoznak elő „mindenféle a Szovjetunióban, Lengyelországban, Csehszlovákiában, Romániában, Bulgáriában és Albániában élő vagy ez országokból elmenekült kiváltságos személyek pénzfeladására avégett, hogy a személyeket vagy az Északatlanti egyezmény szervezetét támogató fegyveres erők alakulataiban támogassák, vagy pedig más célokra.”

Ez a törvény tehát — mint látjuk — célul tűzi ki, hogy hivatalosan pénzelje az amerikai kormány által toborzott, megfizetett és felfegyverzett személyeknek és csoportoknak a RNK ellen, úgy a Román Népköztársaság területén, mint az ország határain kívül folytatott gyilkos tevékenységét. Az Egyesült Államok

kormányának zsoldos bandákat alakítani a Romániából elszokott harcosokból, az USA-ban vagy más államokban menedékre lel fasiztákból és háborús bűnösökből tetteket a bandákat az Egyesült Államok kormányának a Román Népköztársaság elleni agresszív célokra akarja használni.

A fentemlített törvény tehát nemcsak az Egyesült Államok kormányának a román nép ellen folytatott ellenséges politikájára nyílt beütést jelent, hanem ugyanakkor, a nemzetközi kapcsolatok történetében páratlanul álló nyílt és cinikus beavatkozást is a RNK belügyébe.

Ezzel az országok közötti normális kapcsolatokkal és az állam szuverenitásának tiszteletben tartásával az Egyesült Államok kormányának az Egyesült Államok kormányának durván megsérti a nemzetközi jog legfontosabb szabályait, valamint az Egyesült Nemzetek Szerződésének alapjait.

A Truman elnök által aláírt törvény agresszív ténykedés a RNK és a többi országok ellen amelyekre vonatkozik.

A román nép biztosra veszi az elre és az állam ellen irányuló hasonló intézkedések szegényteljes kudarát. Megemlítendő e tekintetben azoknak az amerikai imperializmus szolgálatában álló diverziós kémbandáknak és árulóknak sorsa, akiknek a tevékenysége a romániai népi igazságszolgáltatás előtt fejeződött be. Azoknak a bandáknak a sorsa, akiknek a védelmében az Egyesült Államok kormányának nem habozott az alapvető emberi szabadságjogokra hivatkozni.

A RNK kormányának úgy véli, hogy az Egyesült Államok kormányának ilyen ténykedése súlyosbíthatja és bonyolultabbá teszi a nemzetközi helyzetet. A RNK kormányának a román nép hatalmas felháborodását tolmácsolja, amikor erősen tiltakozik az amerikai kormány által törvénybe iktatott újabb agresszív intézkedések ellen, amelyek a RNK, valamint más békeszerető országok ellen irányulnak.

A RNK kormányának szükségesnek véli kijelenteni, hogy az ilyen eslekedetekért a teljes felelősség az Egyesült Államok kormányára hárul és elvárja, hogy az Egyesült Államok kormányának tegye meg a szükséges intézkedéseket a fentemlített törvény hatálytalanságára.

A kolozsvári néptanács a helyi erőforrások felhasználásában egyre szebb eredményeket ér el

Néhány nap választ el december 3-tól, amikor a néptanácsok megválasztásának évfordulóját ünnepeljük. Most egy éve dolgozó tömegek a Párt irányításával a nép legjobb fiait bízták meg a közigazgatás intézésével, akik addigi tevékenységükkel bizonyították, hogy bátor harcosai hazánkban a szocializmus építésének, a jobb, bőségesebb élet megteremtésének.

A Szovjetunió helyi szovjetjeinek nagyszerű példáját követve, a kolozsvári néptanácsok magasabb eredményeket értek el. A széles dolgozó tömegek bevonásával és a helyi erőforrások tervszerű felhasználásával, a

város különböző részén 37 ezer négyzetméter utszakaszt építettek. A néptanács a városi kerületekben, a munkásnegyedekben 17.712 négyzetméter gyalogjárót építtetett. A város szelvényeire, a munkásnegyedekben parkokat létesítettek. Így például a „Herbák János”-művek előtt, az Irisz-telepen, a nagy posta mögött, az állomástéren és másutt, gyönyörű parkokat rendeztek. A végrehajtó bizottság, a képviselők javaslatára 418 államosított házat rendeztek, megjavítottak. A helyi erőforrások felhasználásával a Rákóczi-úton munkástakást, az Irisz-telepen iskolát, építettek.

és helyi gazdálkodási igazosztály asztalosműhelyt is létesített, ahol szovjet típusú mőkaptárokat és gyermekkoszti készítenek. Az építkezési anyagosztály megkezdte a téglagyártást s a nyár folyamán kavics és homokbánya kitermeléshez fogtak. Ezenkívül gázfűtésre berendezett mészégető kemencéjük is van.

A képviselők javaslatára a helyi élelmiszer- és állattenyésztési vállalat, a 3-as számú városi malom mellett gyapjamosító és gyapjufésülő üzemet létesített. Ezt az üzemet fonó- és szövőgépekkel bővítették ki. A juhgyapju-hulladék újrafeldolgozásán most kísérleteznek.

A városi néptanács Ipari és helyi gazdálkodási igazosztálya, valamint a város tulajdonát képező üzemek munkásai, technikusai és vezetősége arra törekedik, hogy nap mint nap fokozza a munka termelékenységét. Az 1950-ik év utolsó negyedéhez viszonyítva, szovjet munkamódszerek bevezetésével, újításokkal és egyszerűsítésekkel, 47 százalékkal emelték a munka termelékenységét, ugyanakkor az önköltséget 4,47 százalékról 4 százalékra csökkentették. „Augustus 23” és „November 7.” tiszteletére készítették a szocialista munkaversenyevet. Így az évi tervelőirányzatot november 3-án, 58 nappal határidő előtt befejezték.

HULLADÉKANYAGOKBÓL

kat is hasznosítják. A „Kolozsvári Helyi Iparvállalatok” munkásai, technikusai és mérnökei állandóan kísérleteznek, hogy minél több és jóminőségű vegyi anyagot állítsanak elő. A vegyipari üzemek keretében működik egy szappan- és gyertyagyártó-gyár, valamint egy laboratórium, amely színezéket, kályhafestéket, kékítőket, habkővet, szódaport és más vegyi anyagokat készít. Filmszalagok és egyéb cellulóz hulladékok felhasználásával gyermekjátékokat, szappan- és pudertartókat, asztalitenisz-labdát is gyártanak. A végrehajtó bizottság javaslatára az ipari

AZ IRÁSTUDATLANSÁG FELSZÁMOLÁSÁÉRT

A városi néptanács tanügyi osztálya egyik igen fontos feladatának tekintette az alfabetizáló tanfolyamok megszervezését. A tömegszervezetek, valamint a közép- és elemi iskolai tanárok és tanítók segítségével ebben az évben a tervbe vett 1700 helyett 1812 írástudatlant tanítottak meg a betűvetés mesterségére.

Az elemi és középszkolai oktatás állandó javításáért a nyár folyamán ICD-tanfolyamot szerveztek, ahol 152 tanító és tanár szakmai és politikai nevelésben részesült. A tanügyi igazosztály kezdeményezésére a 28-as számú elemi iskolában 2 új tantermet rendeztek be. A 2-es számú leányliceumban 87 tanuló ré-

szere internátust létesítettek. 99 iskolában belső javításokat végeztek. Az internátusok részére a szükséges mennyiségű ágytakarókat, lepedőket, stb. beszerezték.

A fenti eredmények csupán egy része azoknak a megvalósításoknak, amelyeket a kolozsvári néptanács egy éves működése alatt végrehajtott. A képviselők, valamint a végrehajtó bizottság kezdeményezésére december 3-ika tiszteletére az összes igazosztályok alkalmazottai utóbb munkavállalásokat tettek, hogy ezzel is bizonyítsák: a néptanácsok a dolgozó nép akaratából jöttek létre és Pártunk irányításával a dolgozó nép érdekeit szolgálják.

Jól dolgoznak Érmindszenten a traktoristák

Falunkban nagyon sok szegény- és középparaszt megértette a gépi munka előnyét. Az állami gazdaságban, ahol a földet már a múlt évben is traktorral művelték, sokkal jobb termés volt, mint a mi kisdarab földjeinken. Az érmindszenti szegény- és középparasztok látva ezt, sokan szerződést kötöttek a legközelebbi gép- és traktorállomással. Más elfoglaltságuk miatt azonban a

traktoristák késve jöttek a mi falunkba. De amióta hozzáfogtak a munkához, kipótolták a lemaradást. Péter Imre brigádvezető és Neska János élmunkás vezetésével a traktoristák kifogástalan munkát végeznek. Még reggel sötét van, amikor a traktorok végig dübörögnek a falun. Este is sötétig dolgoznak kint a mezőn. Látva a traktoristák jóminőségű munkáját, többiben utólag kötöt-

tek szerződést. Falunk dolgozó parasztjai nagyon megszerették a traktoristákat s ezért minden támogatást megadnak nekik, hogy minél több és jobb munkát végezzenek falunk számára. Így a dolgozó földművesek vállalták azt is, hogy felváltva, önként élelmiszer a traktoristákat. Megérdemlik, becsületes munkásemberek.

Ujvári Gáspár, levelező.

Az új üzemi bizottság munkakollektívája helyrehozza a hibákat a „Technofrig”-ban

Nemrég került átszervezésre vállalatunkban az üzemi bizottság. A „Technofrig” üzemi bizottságnak 11 reszortja közül ugyanis mindössze három dolgozott. A munkakollektívák valamelyes eredményt csak a munkavédelem, egészségügyi és kantinbizottság tudott felmutatni. A többi csoportok az események után kullogtak. Ahelyett, hogy ők kezdeményezték és intézkedtek volna el valamit, megvárták míg más — bizottságon kívüli dolgozó — ellintézi és azután regisztrálták.

Másik hiányossága az volt az üzemi bizottságnak, hogy egyáltalán nem tartott kapcsolatot a vállalat vezetőségével. Az együttműködés hiányában természetesen nem is kapott

segítséget senkitől sem. Igaz, hogy a vállalat vezetősége sem nagyon igyekezett segítséget nyújtani az egyes kérdések megoldásában.

Ilyen üzemi bizottság mellett természetesen elintézetlenül maradtak a dolgok. Már közeledik az év vége és a kollektív szerződés egyes pontjai csak papíron szerepelnek. Éppen ezért a dolgozók javaslatára nemrég leváltották a régi üzemi bizottságot s új vezetőket választottak helyettük. Az új kollektíva eddigi munkája arra enged következtetni, hogy a „Technofrig”-üzemben gyökeresen megváltozik a helyzet ezen a téren.

A „Technofrig”-üzem levelező kollektívája

Eredmények és hiányosságok a „Solidaritatea” termelő szövetkezet békebizottságának munkájában

A kolozsvári „Solidaritatea” cipészipari termelőszövetkezet dolgozói szorgalmasan dolgoznak az ötéves terv rájuk eső részének teljesítéséért. Ugyanakkor arra törekednek, hogy a munka minőségét állandóan javítsák. Példa erre, hogy a szövetkezeti tagok a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 34. évfordulója tiszteletére rekord napot szerveztek, amikor a termelésben megkapaszkodás eredményeket értek el. Az az osztály ahol Sándor Albert élmunkás dolgozik, a minőséget 3,2 százalékkal javították. Sándor elvtárs mint igazgatósági tag és a békebizottság elnöke, példát mutat a termelésben. Van azonban egy súlyos hiányossága: elhanyagolja a békebizottság munkáját. A sok elfoglalt-

ságra való hivatkozással nem tart szoros kapcsolatot a békebizottsági tagokkal. Elismerem a sok elfoglaltságot, azonban a termelési munka mellett szabadidőben fordíthatna fokozottabb figyelmet a békeharcbizottság munkájára. Azzal, hogy a termelésben jó eredményeket érünk el, a békeharcot erősítjük, de ez még nem jelenti azt, hogy nincsen szükség szervezett békeharcra.

Ajánlatos volna, ha Sándor Albert, mint a „Solidaritatea” termelő szövetkezet békebizottságának elnöke gyűlést hívna össze és munkatervet készítene a békebizottság munkájának megjavítása érdekében

Schvartz Jakab, levelező.

A Zsibói filmszínház igazgatósága számolja fel hiányosságait

A Párt gondoskodása révén lehetővé vált, hogy az ország legsötétebb zugába is eljussunk a kulturaterjesztés leghatásosabb eszköze: a film.

A néptanács kezdeményezésére pár hónappal ezelőtt, filmszínházat létesítettek Zsibón is. A dolgozók érdekében a filmek iránt legjobban az érdeklődők, hogy a terem minden alkalommal zsúfolásig megteljen nézőkkel. A tartományi néptanács a mozi berendezésére új székeket küldött.

Azonban a filmszínház igazgatósága munkájában komoly hiányosság észlelhető. Az igazgatóság nem gondoskodik az üdöhelyek megszámoztatásáról. E hiba következtében a filmvetítés kezdete előtt többszáz dolgozó álldogal a bejáratnál. Ajtónyitáskor

a tömeg egyszerre özönlik be a terembe és mindenki a legjobb ülőhelyet akarja elfoglalni. A nagy tolongás következtében gyakran szerencsétlenség is történik. Konkrét példa erre a november 25-iki mozi-előadás, amikor a tömegben álló idősebb és beteg nőket annyira összehorogtatták, hogy elsőszélynnyújtásban kellett őket részesíteni.

Kérjük a filmszínház igazgatóságát, hogy sürgősen intézkedjék és az ülőhelyeket haladéktalanul számoztassa meg. Ezzel a megoldással megszünteti az előadás előtti bejáratnál való tolongást. Másrészt pedig megóvja az idősebb és beteg embereket az esetleges szerencsétlen sőt!

Iffj. Kosza Sándor tudósító

HAROMSZÁZKILENCVEN-HAT HÁZRÓL

szállt a füst a magasba három-négy évszázaddal ezelőtt. Enniből száll most is. Az utcák válfosaitlanul sárosak, pedig csupa hó a környék. Sötétnek, szelvénynek se híre, se nyoma. Külső kerítések, legázott sötét, nyikorgó hidak.

Külsőleg valami kevés változás történt az utóbbi pár év alatt Szucságon. Legalább is ezt állapíthatja meg az idegen, ha végigment a falun.

Valóban, így volt! Nem a fejlődés, szélesedő új életünk nagy és jelentős változást hozott Szucság életében is, melyet a felületes szemlélő ha nem is vessz észre, annál jobban látják, érzik és értik a dolgozó parasztok, a szucságiak. A változás legértékesebb eredményét minap ünnepelték éppen, amikor Szucságon először gyűlt ki a villany. Örömközlésből, élénkségből, boldog nevetésből visszhangzott az iskola a szövetkezet, a főutca, az egész Szucság. Ünnepelték az emberek: ünnepelték a Párt, a munkásosztály ajándékát.

Ugy terveztek, hogy csak este, az ünnepnapon gyújtják meg. Ott

Szucságon is ég már a villany

less az egész falu apraja-nagyja, hadd legyen ünnepesebb az avatás. Meg aztán a tartományi villamosmű vonalmunkásai sem tudják este előtt befejezni a szerelést

A VONALMUNKÁSOK

hétben érkeztek, hogy a földműves harminc oszlopot felszereljék s beállítsák a transzformátort. A szucságiak szeretettel fogadták őket, érdeklődtek munkájuk iránt s ez megcsodálta erejüket: gyorsabban, lendületesebben haladt a munka. Az emberek szerdán már egyre sűrűbb csoportokban verődtek össze az oszlopok alatt. Lesték, hátha, hátha hamarabb elkészül a vonal. Mintha megsejlették volna Pálfiék „tükör” elhárítását: fél nappal hamarabb befejezték a szerelést!

Delet harangzottak éppen, mire becsavarták az utolsó utcai lámpát. — No, gyújtás! meg! — szól fel az oszlopra Szarka János középparaszt.

— Nem lehet, majd este!... — Csak éppen egy kicsit ideig, hogy lássuk, tényleg ég-e! — hang-

sott innen is, onnan is egyre türelmetlenebbül.

Pálfi Ferenc Both Gáborhoz fordult s végigtá a szemével. Magában pedig arra gondolt: a szucságiak felvidékek óta várnak erre a pillanatra, sokszor-sokszor becsapták őket a múltban, érhető hát türelmetlenségük s kíváncsiságuk.

Felkuszaltak a transzformátorhoz, Both fordított egyet a kapcsolón. Nem kellett visszafordulniok, hogy megnézzék, ég-e a villany: határta-lan örömközlésből szeggett a Szilváshegy alja...

A VONALAT JÁRJUK.

Az esti szürkületben virítanak az iskola ablakai, az oszlopok alatt fénylik a tölcsér tükre. Mosonyi Ferenc, a pártalapszervezet második titkára és Dániel Ernő, a többi szucsági „új-ságot” mutogatják: a kultúrthoz, melynek kevelében szép eredményt működik a táncosport, a dalkar és a színjátszócsoporth, meg a könyvtár. Van sakkjuk, labdarúgó csapatuk is. Az olvasókörök részvételét már ismerik az „Új harang”-ról az éke”-t, a „Gyűlölet”-et, Gorkij több

regényét, Asztalos István: „Szél fu-vallan nem indul” című munkáját. A medvéstörök olvasóklub, Csizsér József középparaszt házában, pardoss-vidéket csíhol ki a hallgatóságból.

— Ha már a kulturális tartunk, nézzük meg a forrást is — indítványozza Mosonyi s az iskolára mutat.

Nem egyszerű falusi elemi iskoláról van szó. Második ciklus is van, mégpedig internátussal! Méréből, Nádaskóródról, Kajántórról és Türedből kerültek össze a gyermekek.

— Tizenötgy tanuló! Az bizony!... — büszkélkedik Dániel s jogosan.

Az óvodát, orvosi rendelőt és a szövetkezetet csak kíváncsól nézzük meg: mindhárom jól működik, a dolgozó parasztok javát szolgálja.

— Pár esteendővel ezelőtt járhattuk volna a falut — potyára... Vami kevés mulatozni való akadna. De most már van. A mi falunkban is ébél az új élet, a jövő!

TELEK AZ IDŐ.

kint egyre jobban fénylenek az égők, az iskolában pedig az ünnepi embe-

rek tekintete. Sokan a tábla köré gyűlnek s félhangosan betűzik a tüsszínű sorokat: „Kommunizmus anynyi, mint szovjet hatalom, plusz az egész ország villamosítása.” Aztán elolvassák a zárójelbe írt néhány betűt is: „Lenin”... Előbb beszédek hangzanak el, majd hozzászólások Bóta Sándor a majd idezi fel.

— Nem újság nekünk a villany. Utu ment el a falu mellett, s mi, dolgozó emberek, még csak álmodni sem merünk róla...

Valóban, a falu végén, az állomás mellett húzódik el a magasfeszültségű vezeték, de fényét csak most, ma látják először a szucságiak. Es tudják azt is, mi történetre meg számukra est a lehetőség: a Párt, a munkásosztály ereje, amely egyre nagyszerűbb győzelmeket ér el Szucságon is, mind jobban és jobban megváltoztatja az emberek életét.

Allig fél napja ég a villany, s máris dílmokt szönek az szucságiak. Rádióról, mozirol, fejtőgépről... De természetesen, bátran álmodnak, mert megbizonyosodtak: manapság az dílmok hazánkban is valóra válnak...

Cs. J.

